कांचनं स्वर्णमयं ॥ अत्युग्रं सिंहादिभिर्दुष्प्रवेशं ऋषभं तदाख्यं ॥३०॥ तयोःशिखरयोः ऋषभकैलासशिखरयोरित्यर्थः॥३१॥ ओषधयोदीप्ताः दीप्ताऔषधीरित्यर्थः॥३२॥ सुवर्णकरणीं स्वर्णसमानवर्णस्यदेहादेःकरणीं ॥ सवर्णेतिपाठे पूर्ववर्णसमानवर्णकरणीमित्यर्थः ॥ संधानीं छिन्नशिरःकबंधयोरपियथापूर्वंनाडीसंधानकरणीं ॥३३॥ प्राणैर्यो

ततःकांचनमत्युग्रमृषभंपर्वतोत्तमं ॥ कैलासशिखरंचात्रद्रक्ष्यस्यरिनिषूदन ॥ ३० ॥ तयोःशिखरयोर्मध्येप्रदीप्तममतुलप्रभं ॥ सर्वौषधियुतंवीरद्रक्ष्यस्यौषधिपर्वतं ॥ ३१ ॥ तस्यवानरशार्दूलचतस्रोमूर्ध्निसंभवाः ॥ द्रक्ष्यस्योषधयोदीप्तादीपयंतीर्दिशोदश ॥ ३२ ॥ मृतसंजीवनींचैवविशल्यकरणीमपि ॥ सुवर्णकरणींचैवसंधानींचमहौषधीं ॥ ३३ ॥ ताःसर्वाहनुमन्गृह्यक्षिप्रमागंतुमर्हसि ॥ आश्वासयहरीन्प्राणैर्योज्यगंधवहात्मज ॥ ३४ ॥ श्रुत्वाजांबवतोवाक्यंहनूमान्मारुतात्मजः ॥ आपूर्यतबलोद्धर्षैर्वायुवेगैरिवार्णवः ॥ ३५ ॥ सपर्वततटाग्रस्थःपीडयन्पर्वतोत्तमं ॥ हनूमान्दृश्यतेवीरोद्वितीयइवपर्वतः ॥ ३६ ॥ हरिपादविनिर्भग्नोनिषसादसपर्वतः ॥ नशशाकतदात्मानंवोढुंभृशनिपीडितः ॥ ३७ ॥ तस्यपेतुर्नगाभूमौहरिवेगाच्चजज्वलुः ॥ शृंगाणिचव्यकीर्यंतपीडितस्यहनूमता ॥ ३८ ॥ तस्मिन्संपीड्यमानेतुभग्नद्रुमशिलातले ॥ नशेकुर्वानराःस्थातुंघूर्णमानेनगोत्तमे ॥ ३९ ॥ साघूर्णितमहाद्वाराप्रभग्नगृहगोपुरा ॥ लंकात्रासाकुलारात्रौप्रनृत्येवाभवत्तदा ॥ ४० ॥ पृथिवीधरसंकाशोनिपीड्यपृथिवीधरं ॥ पृथिवींक्षोभयामाससार्णवांमारुतात्मजः ॥ ४१ ॥

जयित्वाआश्वासयेत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ बलोद्धर्षैर्बलोद्रेकैः ॥३५॥ पर्वततटाग्रस्थः त्रिकूटशिखरस्थः॥ ३६ ॥ हरिपादविनिर्भग्नः तत्पादभाराक्रांतः निषसाद निविष्टोभूत् ॥ ३७ ॥ हरिवेगाद्धनूमतउत्पतनवेगात् ॥ नगावृक्षाःपेतुः परस्परसंघर्षजाग्निवशतोजज्वलुश्च ॥३८ ॥ तस्मिन्त्रिकूटपर्वतेघूर्णमानेनगोत्तमे वानराःस्थातुंनशेकुः ॥ त्रिकूटस्यैवयुद्धभूमित्वात्तच्छिखरस्यैवचलंकात्वात् ॥३९॥ अतएवसाघूर्णितेत्यनेनलंकाक्षोभउच्यते ॥ प्रनृत्येव प्रवृत्तनृत्येव ॥ ४० ॥ ४१ ॥